

Növelni kell a felnőttek általános iskoláiban tanulókat számát

A Pedagógus Szakszervezet városi bizottságának ülése

Tegnap délelőtt a Ságvári Gimnázium épületében ülést tartott a Pedagógus Szakszervezet városi bizottsága. Az ülésen, amelyen a felnőttoktatás helyzetéről tárgyaltak, megjelent és felszólalt Szógi István, a városi pártbizottság osztályvezetője, valamint Hofgessang Péter, a Hazafias Népfrent városi bizottságának titkára is. A beszámoló *Gulácsy Zoltán* köznevelési felelős terjesztette elő. Ismertette annak a nagy jelentőségű és úttörőmunkának az eredményeit, amelyet a szakszervezet városi bizottsága ez év februárjában kezdett meg a felnőttek általános iskoláinak fejlesztésével kapcsolatban. E munka során a szakszervezet — Szegeден első ízben — felmérte, hogy a város üzemeinek dolgozóinak közül hányan nem végezték el eddig az általános iskola VIII. osztályát.

A beszámoló az MSZMP VIII. kongresszusának a felnőttoktatásra vonatkozó határozataiból indult ki, amely többek között leszögezte, hogy a dolgozók mind szélesebb körében kell lehetővé tenni a továbbtanulást. Ez a munka megköveteli, hogy az illetékes szervek Szegeден is pontosan tudják, hány üzemi dolgozó nem fejezte még be az általános iskolát. A felmérés megállapította, hogy a városban közel tízezer ilyen dolgozó van, s közülük jelenleg mindössze kilencszáz tanuló.

Majdnem mindegyik nagyüzemben ezer körül van a csak IV vagy a csak VI osztályt végzettek száma. Természetesen vannak olyan munkahelyek is, ahol a helyzet lényegesen jobb. Az ilyen helyek azonban kisebbségben vannak, s ahogyan a beszámoló és az utána következő vita is megállapította,

az általános iskolai szintű felnőttoktatás fejlesztésének itt Szegeден is éppen ezért óriási feladatai vannak. Már jövőre és a következő években még inkább jelentősen növelni kell a továbbtanulók számát.

A vitában felszólalók megállapították, a továbbtanulási fejlesztésének egyik akadálya, hogy nem minden üzemben segítik megfelelően a tanulni szándékozókat.

Még olyan elrettentő példa is akadt, hogy a Szegeдеi Textilművek egyik dolgozójának egyszerűen megtiltották a továbbtanulást. A városi tanács művelődésszervi osztálya természetesen közbelepett a továbbtanuló dolgozó érde-

kében, de sajnos, eredménytelenül, s végül is a városi pártbizottság beavatkozással intéződött csak el megnyugtatóan az ügy. Ha a legtöbb helyen magától értetődően nincsenek is ilyen kirívó jelenségek, eléggyakorori, hogy

az üzemek nem mindig és nem mindenben biztosítják a kihelyezett általános iskolai osztályok jó működésének összes feltételeit. Ritka az olyan példa, mint a kenderfonógyáré, ahol az igazgató, ha a tanuló nem találtak más helyet, a saját irodáját is átengedte a tanuló osztálynak.

Az ismertett felmérés nem terjedt ki a szegedi termelősövetkezetre. A beszámoló és a vita, azonban foglalkozott a szövetkezeti parasztság továbbtanulási problémáival is, s megállapította, hogy

a termelősövetkezetekben is igen magas azoknak a száma, akik nem végezték el az általános iskola VIII. osztályát. Viszont igen kevés azoknak a száma, akik jelenleg is tanulnak. A mihályteleki Új Élet Termelősövetkezetben ugyan évek óta folyik a dolgozók általános iskolai oktatása, de sajnos, igen kevés résztvevővel. Ebben a tanévben például mindössze 23-an tanulnak, s ez a tagság létszámához képest igen alacsony szám.

A Haladás és a Felszabadulás Tsz-ben is megkezdődött már a felnőttoktatás, az érdeklődés azonban ezeken a helyeken is igen kicsi, s még kisebb a Táncsics Termelősövetkezetben. Ezen a helyzeten csak úgy lehet változtatni, ha az illetékes szervek, nem utolsósorban a városi tanács mezőgazdasági osztálya minden erejükkel dolgoznak a szövetkezeti parasztság továbbtanulásának fejlesztéséért.

A Művelődésszervi Minisztérium októberben országos vitára bocsátja a felnőttoktatás reformtervezetét. Ez a tervezet jelentős segítséget nyújt majd a dolgozók továbbtanulásának fejlesztéséhez. Azonban, amint a tanácskozás résztvevői helyesen állapították meg, az égető feladatok nem engedik, hogy az illetékesek addig várjanak a szervező és felvilágosító munka megkezdésével.

Ezt a lehető legrövidebb időn belül meg kell kezdeni, hogy az új tanév kezdetére jelentősen növekedhessék azoknak az üzemi és szövetkezeti dolgozóknak a száma, akik továbbtanulásra jelentkeznek majd.

keltség megteremtésével éri el.

Az emberek — nagyon helyesen — mindig többet várnak, mindig jobban akarnak élni. Ma nemcsak elvi álláspont, hanem eleven gyakorlat, hogy a szocializmus építésének együtt kell járnia az életviszonyok javulásával. Voltaképpen azonban csak azt lehet elosztani, amit a közönség, a társadalom megtermel. Márpedig ha nincs többet, nem lehet többet elosztani. Ezek a Laci-félék csak belemarkolnak a közös tábla, de vajmi keveset tesznek azért, hogy ebbe a tábla mindig több kerüljön. Szívesen megelégednek arról, hogy ezért a többért keményen meg kell dolgozni, kinek-kinek a maga posztján, legyen az föld, vagy tervezőasztal.

Ha magyarazatot keresek Laci múltjára és jelenére, nem engedhetem el a füllem mellett azt az odavetett megjegyzést, hogy a mai munkának nincs romantikája. Kétségtelen, hogy fejlődésünknek volt olyan időszaka, amikor gyorsabban érthettek el sikereket, törhettek előre, ha úgy tetszik, ha marabó születtek hősök.

Mennyire nincs és nem is lehet igaza. Miért ne lenne

a mának romantikája? 15 év alatt egymillió lakást építünk, s minden családnak saját otthona lesz. A második öt éves terv végére 600 ezer kh-t öntözünk, 200 ezer holdon telepítünk szőlőt és gyümölcsöset. Ha ezek nem romantikus feladatok, akkor mi az?

A ma is hősi korszak. Csak éppen más a hősiesség tartalma, a szocialista építőmunka, ami ugyan nem mindig látványos, ami szivós, szorgalmas, mindennapos megfeszített tetteket, sok-sok tanulást igényel. A szocializmus teljes felépítésének munkás hétköznapijai is van hősiesség. Ma a földön, a gyárban, laboratóriumban végzett termelőmunka a front. A ma hősei a gazdaságos termelésért, a nép boldogabb jövőjéért folytatott csatában születnek. E hősök előtt is hatalmas célok lebegnek; az iparban a világszínvonal elérése, a mezőgazdaságnak az ipar színvonalára emelése, ami mindezek szerves kiegészítője, élető eleme; a szocialista típusú ember kialakítása, hogy csak a legfontosabbakat említssem.

MINÉL TÖBBET töröm a fejem, egyre határozottabban arra a megállapításra

Ami rajtuk múlik, megcsinálják

Utólagos hozzászólások a megyei pártbizottság építőipari vitájához

Felszólalás felszólalást követett azon a megyei pártbizottsági ülésen, melyen az építőipar helyzetéről tárgyalták a pártbizottság tagjai és a meghívottak. Végül már nem is futotta az időből, jó néhány jelentkezőt arra kellett kérni, hogy mondanivalóját írásban adja be.

Az indulással volt baj

A Római körüli középiskola építkezésének dolgozóinak ugyan nem voltak ott az értekezleten, de azért nekik is van véleményük az elhangzottakkal kapcsolatban: a vállalatuk és a maguk munkájáról.

Sajnos ez az építkezés sem kivétel, ha a részhatáridőket vesszük figyelembe, mi is el vagyunk maradva kezdi Katona József, a főművezető. — Persze a kemény tél volt legfőbb okozója a bajnak, de a múlt évi indulás is legalább annyi gondot csinált.

Nem volt például elég ács — folytatja Vörös Sándor. — Október helyett december elején jöttünk csak át az Ogyessza-lakótelep építkezéséről az átképzősökhöz.

Átképzősök? — Igen. Kevés ács-szakmunkása van a vállalatnak, így azután azokból a kubi-kosokból, akik kedvet éreztek ehhez a szakmához, átképzős brigádot alakítottunk.

Hasznos kezdeményezés

Nyolcan vagyunk ebben a brigádban — veszi át a szót Bakos István ács átképzős. — Vörös Sándor az oktatónk. Igaz, a hathónapos tanulási idő már lejárt, de ő velünk maradt, hogy ne csak felszínesen ismerjük meg új szakmánkat, amíg tökéletesen bele nem jövünk, legyen kitől tanácsot kérni. — Igen hasznos kezdeményezés ez a vállalat részéről — mondja az oktató. — Ugyanis hiába rendeztünk azelőtt átképzős tanfolyamokat, nem haladtunk vele előre. Az új szakmunkások hamarosan más beosztásba kerültek, új munkahelyet kerestek, mert önállóan meg nem lehetett őket használni, s nem volt, aki foglalkozzék velük.

Most már semmi sem gátolja a folyamatos munkát — tér vissza a beszélgetés elejére Katona József. — Ez a ház monolit vasbetonszerkezetből épül. Erdemes megemlíteni, hogy szintenként 68 vasbetonpillért kell felzsuzolni. A munka javát

tehát, az ácsok végzik, fa pedig van elegendő. Négykőműves most állt be, még ebben a hónapban felszerelik a toronydarut is, s mire magasabbra érünk, már az segít.

Csak ha szorít a cipő

Gépünk egyébként van elegendő, csak persze télen nem tudtuk kihasználni őket. De a múlt hónapban már 131 köbméter betont kevertünk, ha kellett, este 10 óráig is ment a gép.

Mi a véleményük a kétműszakos termelésről?

Nekem már volt részem benne — említi meg Csúri Mihály, a kubikosbrigád vezetője — az Ogyessza lakótelepen. Van, amit lehet csinálni este is, de az a véleményem, hogy nem mindent. Hiába, a nappali fényt nem pótolja az esti világítás. — De ha szorít a cipő, akkor két műszakban dolgozunk majd itt is — mondja a főművezető —, ahogy a betonkeverőt is működtettük már, mert munka az van elegendő.

Bizonny ezen az építkezésen nem fordul soha elő, hogy ne tudnánk mit csinálni. Inkább az lenne jó néha, ha tíz kezünk volna — helyeseli Csúri Mihály.

Rövidesen versenyt kezdenek

Ez tehát a helyi munkaszervezés dicsőrete, amihez még hozzájárul, hogy a főépítészvezetőség és a vállalat vezetői is sokszor megfordulnak itt. Ennek köszönhető, hogy az idén már nincs sem az anyaggal, sem a munkaezővel probléma a Római körüton.

Ha továbbra is így biztosítják számunkra a munkát, akkor december 15-én átadjuk rendeltetésének az iskolát, hiszen csak néhány részhatáridőt nem tartottunk be, de ez a befejezés pontosságát semmiképpen sem befolyásolhatja — mondja a főművezető.

Az értekezleten arról is szó esett, hogy nagyon gyenge még a szocialistabrigádmozgalom az építőiparban. A magunk részéről ezen is igyekeznünk segíteni — mondja Csúri Mihály. — Most már összeszokott munkacsapatunk, úgy hogy a szakszervezet segítségével rövidesen mi is versenyt indítunk a szocialista brigád cím elnyeréséért, akár munkatársaink, az ácsok.

Folya a szó talán még most is, hiszen az építőipar dolgozóit mindennél jobban

érdeklí szakmájuk gondja, baja, s persze öröme is. Amit a legfontosabbnak tartottak, elmondták, ami rajtuk múlik, megcsinálják. Utólagos felszólalásként ennyi tökéletesen elegendő.

F. K.

Véget ért az akadémiai nagygyűlés tudományos programja

A Magyar Tudományos Akadémia nagygyűlésének három és fél napos tudományos programja csütörtökön fejeződött be. Ezen a napon is a tudományos osztályok ülészetek. A nagygyűlés pénteken a közgyűlés zárt ülésével végződik, amelyen megvitatják az elnökség beszámolóját és határozatban rögzítik a legközelebbi jövő feladatait. (MTI)

Az osztrák zenei élet jelentős képviselői látogattak Szegeденre

E. Preussner professzor és E. Strauss karmester a szabadtéri játékokat tanulmányozták

Valójában még messze a Szegeдеi Szabadtéri Játékok kezdete, de az első vendégek, érdeklődők máris felkeresik e várost. Nemrégiben járt itt Edward Strauss, a bécsi operaház karnagya, a világhírű zeneszerző dédunokája, aki valójában nem is vendég nálunk, hiszen mint játékaik tevékeny ré-

vatal vezetőjének és Vaszy Viktorinak, a Szegeдеi Nemzeti Színház igazgatójának tájékoztatóját a város művészeti életéről. Meglátogatta a Zeneművészeti Szakiskolát, a színházat és a múzeumot is.

Preussner professzor nagy elismeréssel nyilatkozott a játékok színhelyéről, amely-

Eberhard Preussner (a kép jobb oldalán) a Szegeдеi Szabadtéri Játékok színhelyének megtekintésekor Tari Jánossal, a játékok igazgatójával és Lugossi Jenőnével, a Kulturális Kapcsolatok Intézete képviselőjével.

szesét üdvözölhetjük majd a nyáron, amikor a Cigánybárot vezető a szabadtéri színpadon.

Tegnap ugyancsak az osztrák zenei élet egy kiemelkedő egyénisége érkezett Szegeденre: Eberhard Preussner professzor, a Mozarteum Zeneművészeti Főiskola elnöke, a szalburgi szabadtéri játékok művészeti vezetőségének tekintélyes tagja. Tíz napot tölt hazánkban, a Kulturális Kapcsolatok Intézete meghívására, hogy a magyar zenei életet, a zenei oktatást tanulmányozza. Itt tartózkodása során egyetlen vidéki utat tett: saját kérésére Szegeденre látogatott, hogy a hírből már oly jól ismert szabadtéri játékainkról szerezzen közvetlen ismereteket. A vele együtt érkezett Lugossi Jenőnével, a Kulturális Kapcsolatok Intézete főelőadójával Tari Jánost, a játékok igazgatóját kereste fel, akivel beható beszélgetést folytatott, s ellátogatott a szabadtéri színpadra is. Érdeklődéssel hallgatta Tari János tájékoztatója mellett dr. Csikós Ferencnek, a városi tanács vb titkárnak, Gács Györgynek, az Idegenforgalmi Hi-

nek különösen monumentális ragadta meg. A beszélgetés folyamán alkalom nyílt arra, hogy magyarországi élményeiről is szójon. Mint elmondotta, a fővárosban több operaelőadást látott, hangversenyeken, köztük ifjúsági hangversenyeken vett részt. Maradandó élménye maradt a Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskolában rendezett hangverseny, amelyen az ország zeneművészeti szakiskoláinak — köztük a szegedinek — növendékei léptek fel.

E hangverseny rendkívül kellemes benyomást tett számomra — mondotta —, mert arról tanúskodott, hogy a magyar zenei élet igen nagy lehetőségekkel rendelkezik az ifjúság körében. Általában az operában és a hangversenyeken is azt láttam, hogy a zenei kultúrának igen széles közege van Magyarországon, s egyáltalán nem jelentéktelen az ifjúsági zenekedvelők tábora.

Bücsűzáskor örömmel fogadta Eberhard Preussner professzor a meghívást, hogy a játékok idején tanítványaival is ellátogasson hozzánk, s megérte, megkeresi ennek lehetőségét.

E. STRAUSS:

Propagandistája leszek a szegedi játékoknak

Ami Edward Strauss látogatását illeti: nemcsak a játékok alatt köszönhetjük nálunk őt magát, hanem felesége és 6 éves kisfia is már július elején hazánkba érkezik. Erdemes idejegyezni a kiváló bécsi karmester szavait a játékok színterének megtekintésekor: — Csodálatos! — kiáltott fel a nézőtér legmagasabb pontján. — Ha a rendezőnek van fantáziája, akkor

ezen a színpadon mindent tud játszani. Nagyok az önk lehetőségei!

Ezzel a színpaddal ékesen van az önk kezében, amit csillogtatni kell, hogy Európa megismerje. Gratulálók! Máris otthon érzem magam az önk városában. Kéretlenül is propagandistája leszek Bécsben a Szegeдеi Szabadtéri Játékoknak, ennek a szép vállalkozásnak.

BOROS BÉLA